

Honderden Vlaamse jongeren vierden feest en bezonnen zich tijdens de Wereldjongerendagen

## Dan maar naar de bijles

Almaar meer en jongere leerlingen volgen bijles. Dat kan nodig en nuttig zijn, maar de grote omvang van het fenomeen doet ook vragen rijzen

- ▶ Steeds meer ouders betalen voor bijles
- ▶ Europees rapport brengt fenomeen in de Europese Unie in kaart
- ▶ „Overleg eerst met de school”, bepleiten Mieke Van Hecke (VSKO) en Ludo Claes van de oudervereniging

### Nicole LEHOUCQ

Morgen is het weer zover. Dan zwaaien de schoolpoorten open en verwelkomen de leerkrachten hun nieuwe leerlingen. Ook de naschoolse activiteiten starten weer op. In hun kielzog staan ook lesgevers en organisaties klaar, die bijles aanbieden in de nog resterende vrije tijd.

Een op de tien kinderen in ons land volgt buitenschoolse bijles, zo blijkt uit een rapport van de Europese Commissie, dat in juni de media haalde. In zuidere landen van de Europese Unie, met Griekenland als koploper, ligt dat aantal veel hoger. Het fenomeen breidt zich echter ook bij ons uit. Het blijft lang niet meer beperkt tot examens voorbereiden.

„Die veralgemening baart ons zorgen”, zegt Mieke Van Hecke, directeur-generaal van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO). „Ik pleit ervoor dat kinderen die tijdelijk een leerachterstand hebben allereerst de school contacteren. Veel scholen remediëren hun leerlingen zelf, bijvoorbeeld tijdens gezamenlijke studiemomenten. Kiezen ouders en leerling na overleg met de school toch voor externe bijles als mogelijke oplossing voor een studieprobleem, dan heb ik daar niets op tegen. In het secundair onderwijs deed men ook vroeger al een beroep op een dergelijke aanpak bij een probleem met een of meer specifieke vakken, bijvoorbeeld wiskunde. En dat bleek in sommige gevallen nuttig. Vandaag zien we echter niet enkel dat het fenomeen zich uitbreidt, het be-

reikt ook almaar jongere leerlingen. Dat steeds meer ouders van kinderen in de basisschool betalen voor externe deskundigheid lijkt me problematisch.”

Even op het internet *bijles, lagere school, België* als zoektermen intikken, levert tienduizenden resultaten op, een waaier aan mogelijkheden, lesgevers, prijzen.

„Goedkoop is het niet. Daardoor riskeren ouders die het zich financieel niet kunnen veroorloven, van dit aanbod verstoken te blijven”, zegt Ludo Claes van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV), de ouderkoepel van het vrij onderwijs. „Toch hoor je de redenering ‘Als het geld kost, dan zal het wel goed zijn’ wel vaker bij ouders die geen vertrouwen hebben in de school en haar zorgbeleid. Terwijl net dat zorgbeleid goed is uitgebouwd, zeker in het basisonderwijs. De overheid investeerde fors daarin. Op school weet je ook wat je kunt verwachten, van externe organisaties moet je afwachten hoe zij de leerstof aanpakken.”

**„Ieder kind heeft talenten. Alleen kunnen sommige ouders moeilijk aanvaarden dat hun kind niet alles kan”**

En Claes vervolgt: „Ook de VCOV raadt ouders van kinderen die bijzondere zorg en aandacht nodig hebben aan eerst naar de school te stappen alvorens hulp van buitenaf in te schakelen. Een van onze aandachtspunten wordt de communicatie van ouders met de school. Het is niet omdat je iets aankaart, dat je een lastige ouder bent, of dat je kind daarvan de dupe zal zijn. Al vrezen ouders soms van wel.”

Blijft de vraag naar het waarom. Tijdsdruk op school? Overladen programma's? Die signalen ving Mieke Van Hecke nog niet op. Wel ziet ze een maatschappelijke verklaring: „Ouders kunnen soms moeilijk aanvaarden dat hun kind niet alles kan. Dus betalen



„Dit snap ik niet. Leg jij het even uit?” Bijles wordt een wijdverspreid fenomeen. © Imageglobe

ze om die onvolmaaktheid bij te spijkeren. Onze samenleving gelooft nu eenmaal in de maakbaarheid van mensen. Dat zien we ook in het middelbaar, als een leerling verkeerd georiënteerd blijkt. Veel ouders hebben het er moeilijk mee dat een kind niet de talenten heeft om algemeen secundair aan te kunnen of om grote onder-

scheiding te behalen. Terwijl ieder kind zoveel andere talenten heeft. Ik ken niet één kind zonder talenten.”

Van Hecke linkt het aan een ander fenomeen: hoe zwaar het ouders vandaag valt om in de opvoeding grenzen te stellen. „Als je van je kind eist dat het eerst zijn huiswerk maakt, moet je het

op zijn plichten wijzen. Ouders brengen de tijd die ze aan hun kinderen besteden echter liever door met aangename bezigheden. Daar hoort huiswerk niet bij. Dus gaat een aantal ouders iemand betalen voor huiswerkbegeleiding, hoewel de scholen ook dat aanbieden in de naschoolse opvang.”